

The *Pitheca* Observations had none Thermometrical ; and those of the Barometer seem to be in Inches and centesimal Parts.

V. De A M B R A G R Y S E A. *Auctore*
 Casparo Neumanno, M. D. *Chemiæ Pro-*
fess. Berolin. & R. S. S.

P A R S I.

DUO in ReMedicajure meritoque perquam mirari mihi sæpè subit i.) quod certæ species, quæ ut subjecta pharmaceutica per longumtempus, imo quædam per aliquot sæcula in usum vocatæ fuerunt, ita ut de aliquibus etiam in sola Europa, non duæ vel decem libræ, sed Centenarii aliquot quotannis confundantur, ratione historiæ naturalis, loci natalis, originis, ubi & quomodo generentur, atque ex quo ortum suum trahant, præcipuè de variis usualibus Vegetabilibus exoticis, e. gr. de Myrrha, quæ ab aliquot Millenariis jam adhiberi consueverit, ut & de sic dicto Gummi Animæ, Carannæ, Sanguine Draconis, Semine Cinæ, ac permultis aliis speciebus, quales etiam variæ in reliquis Regnis occurrunt, ad hunc usque diem non satis certò, genuinè, demonstrative, & indubitato cognitæ sint ; sed de quibusdam nihil nisi disputabilia, dubiosâ, variata, sibi invicem contradicentia, plerumque tantum ex auditu oborta, quædam ab aliis ficta, & ex cerebello proprio sibi comparata, indeque ut plurimum apertè falsâ, ac de quibusdam planè

planè nulla, de multis vero non sufficientia documenta præsto sint : 2.) quod paucissima Subjecta naturalia pharmaceutica, materiam medicam constituentia, & à tot retrò Seculis usurpata, quæque quotidie adhuc usurpantur, *ratione veræ suæ mixtionis & partium substantialium*, quid propriè & reverà natura sua sint, aut quas demonstrabiles, separabilesque, non tantum visibiles, sed præcipuè olfactu ac gustu perceptibiles, & re ipsa activas partes contineant ? aut in qua separabili substantia & parte compositi naturalis (licet à vulgo Simplex appelletur) eminenter characteristicum, specifico olfactu, gustu & viribus se prodens essentialia resideat, vel à natura positum sit ? adhucdum ignorentur, sed usque quaque ab hac vel illa fama, dictu, auditu, scriptu, & notificatu horum & illorum in aliis mundi regionibus habitantium vel peregrinantium hominum, vel etiam tantum in Europa viventium Mercatorum, lucri cupidorum Materialistarum, item Politicorum, qui Rem Medicam ac fundamentalem historiam naturalem plerumque ignorant, Jesuitarum, Monachorum, Militum, Nautarum, Piscatorum, Metallicorum, Hortulanorum, imo etiam quorundam in veræ chymicæ & demonstrativæ Physicæ experientia non satis fundatorum Medicorum, plurima pars tanquam certa veritas simpliciter credita, ex uno libro in alium transcripta fuerit, adhuc transcribatur, ac credatur ; de quo tamen sub impartiali & non præoccupato fundamentali examine nihil minus, quam id, quod hæctenus dictum, scriptum, & per tot annos ad hunc usque diem creditum fuit, ut revera verum, sed longè aliud, hucusque non dictum, non scriptum, nec creditum apprehenditur. Quanta inscitia, ac quam multi errores circa hæc

duas circumstantias in statu Medico præsto sint, hoc vix ac ne vix quidem sibi aliquis imaginaretur, quamquam & ego, pro mea tenuitate, diversa hujus rei specimina ob oculos ponere possem, dum aliquot ab annis, ex quo miserabilem hunc statum aliquatenus perspexi, animo meo proposui, simulque non exiguum impendi operam, primò maximè duntaxat usuales, & pro notissimis habitas species, quantum fieri potuit, cum cura ad manus sumendi, examinandi, ac peruestigandi, indeque factum est, ut varias veritates erue im, multasque falsas traditiones & imaginationes, chimericasque opiniones detexerim.

Negare equidem non possum, mihi, ratione historiarum naturalis, tanquam primæ supra memoratæ circumstantiæ, in rebus permultis absolutam impossibilitatem obstitisse, *a*) partim, quia in loco natali precipuè Animalium & Vegetabilium exoticorum ipse non adfui, *b*) partim, quoniam merè æquivocæ, incertæ, & cum eorum elaboratione planè non consentientes relationes in libris de ipsis reperiuntur, *c*) partim vero quoque, quia in permultis, imprimis speciebus plerisque mineralibus, nemo earum generationi & modo fiendi non tantum non adesse, vel ipsarum genesin adeo visibiliter, uti fortassis longè magis Vegetabilia, & Animalia, observare, sed etiam nequidem satis rationaliter ea sibi præfigurare ac dijudicare potest; quamquam circa totam hanc circumstantiam facillè quoque excusari queam, dum huic rei, quoniam tot obstacula & impossibilitates coram me reperi, non ita industriè memet applicui, nec historiam naturalem tanquam primarium meum *ἔργον* consideravi; E contra vero, cum providentia divina, naturalis inclinatio, tempus & occasio, jam à multis annis,

annis, me in propriam, ad veram corporum naturalium inquisitionem pertinentem officinam, ad Scientiam & Praxin chymicam puto, deduxerit, tanto magis ad secundam antedictam circumstantiam, nempe investigationem mixtionis substantiarum naturalium, animum seriò applicavi, quo ejusmodi ante oculum positas materias officinales, afferantur etiam nobis quoquò velint, sive ex India Orientali, vel Occidentali, sive ex Europa vel Africa, sive sint Vegetabilia, Animalia, vel Mineralia, sive appellentur communiter prout velint, antea quam medicamenta, vel alia communi usui inservientia præparata exindè conficiantur, ad minimum ipse, quoad naturalem earum mixtionem, ex fundamento cognoscere addiscerem, in qua investigatione utique non nudum visum solum & externum aspectum (ut alias fieri solet) sed præcipuè circumspectam chymicam Anatomiam adhibui, idque tantò magis, cum vias per Microscopia, externas geometricas præfigurationes, pneumaticas hydrostaticas aliasque usuales dijudicationes non modo planè non sufficientes, sed sæpe etiam seducentes & fraudulentas, quinimo, si dicere liceat, ad inquisitiones physico-chymicas parum utiles aut demonstrativas, sed tantum nudè verbosas, & ad alias potius scientias, quam ad Chymiam idoneas deprehenderim, prout hac de re jam alio tempore mentem meam explicavi.

Non autem lubet adducere, quid in tot hic publicè tractatis ac evolutis Subjectis trium Naturæ Regnorum, singularis & adhucdum incogniti, in libris saltem, qui de his materiis hætenus prodierunt, non inventi, detexerim; sed hoc loco tantum de unica materia sententiam meam, & quomodo eam sub ana-

lyſi chymica invenerim, exponam ; huncque laborem tanquam alterum leve ſacrificium Celeberrimæ & Illuſtri Regiæ Magnæ Britanniæ Scientiarum Societati offeram, præcipuè verò hiſce tantum indicabo, quod flagrem cupiditate, ad primariam Illuſtris hujus Societatis intentionem, utpote quæ præ aliis indies magis magiſque ulteriorem natura investigationem molitur, & mea, pro modulo meo, conferendi atque contribuendi.

Hæc autem mea Materia jam eſt AMBRA GRYSEA ſubſtantia pharmaceutica officinalis, de qua à multis retro annis diu multumque diſceptatum eſt, quid propriè ſit ? & de qua, ante 5, vel 6 annos, relationes quædam ex America apportatæ ſunt, quarum contenta firmam ſententiam, certitudinemque, quid revera ſit, detexiſſe ſibi præſumunt, quas vero relationes, quia illæ cum examine chymico, quod hæc cum materia inſtitui, non concordant, pro decifiva accipere nequeo; idque proinde me permovit hæſce pagellas conſcribere, quo Scrutatores rerum naturalium, qui tam in America, quam etiam alibi vivunt, his tantò magis, ad ulteriorem hujus rei certitudinem inquirendam; incitarem.

Non detinebimur in inquisitione etymologica vocis Ambra, an ex Arabico *عنبر* Ambaron, vel Græco *ἀμβρα* oriatur, & quod proterea latinè rectius Ambarum & non Ambara, multo minus Ambra dici debeat : ejuſmodi enim inquiſitio nihil aliud eſſet, quam innecellarium, gallicè dictum, *Embarràs*; ſed ſufficit, quod vocabulum Ambra hodie in toto orbe uſu receptum ſit, & quivis ſciat, quid per hoc intelligatur ; nec Homonymiam adducam omnium eorum, quæ ab Ambra nomen acceperunt, dum nempe non
tantum

tantum Ambra grysea, sed etiam Ambra citrina, Ambra nigra & Ambra liquida in usu sunt, quinimo in quibusdam libris etiam Ambrae subalbidæ, item Ambrae t. m. nativæ quam factitiæ mentio fit, quanquam exinde colligere tantum liceat, quod vocabulum Ambra solum, hodiè nihil certi ac specifici determinet, sed quod necesse sit, cum tot diversæ species prostant, semper vocabulum distinctivum, quo ea Ambra, de qua dicitur vel scribitur, tanquam caractere insignitur, voci Ambrae addere. Interim hoc memoratu dignum est, quod Ulysses Aldrovandus in Museo suo Metallico * effert, quod scilicet sub generali nomine Ambra, *totum genus Succini* intelligatur, nec minus, quod iam Mauritani † *Ambrae imposuerint nomen Succini*; prout etiam hodiè Ambra à quibusdam Succinum Orientale appellatur; Sic & à longo jam tempore Succinum ordinarium solitum est vocari Succinum occidentale, ad differentiam Succini Orientalis, & vice versa hoc, Ambra grysea, illud autem, Ambra citrina vel flava; quinimo notum est apud multas Europæas nationes, nomen Ambrae absque additione usurpatum, nullam aliam Ambram, quam commune Succinum indicare, quæ Observatio me ad minimum eò adducit, ut credam, quod ii ex majoribus nostris, qui duos hosce titulos, dum nempe tam Succinum commune Ambra, quam vice versa etiam Ambra grysea Succinum appellatur, primum introduxerunt, jam tum tempore is verum conceptum de Ambra grysea, quid nimirum sit, vel quæ partes mixtionem ejus constituent, haberint.

* Libr. III. Cap. xxi. Pag. 430.

† Petr. Andr. Matthioli Opera Edit. Casp. Bauhini. Pag. 66.

Hoc tantum adhuc de Ambra grysea, ratione nominis, addam, quod illa quoque Ambra Indica, Ambra Orientalis, Ambra Odorifera, & Ambra vera, communiter autem Ambra grysea five chrysea appellatur; diversas e contra barbaras ipsius Ambrae gryseae distinctiones, ut Porambar, Puambar, & Pinambar, item Ambra rufa, pinguis, Selachitica, Sechra, ejusmodique alia, silentio involvam, quippe quæ ad propositum meum Scopum nihil utilitatis conferunt.

Non possum non mox in principio fateri, quod, si tot diversas & semper differentes opiniones perpendo, quas de hoc ex mari prodeunte Subjecto Ambra nostra grysea olim foverunt, atque ex parte adhuc foverent, mihi videatur, ac si memet ipsum amplo mari vel planè ejus abyfso concrediturus, ibique certam conclusionem ex tam multis incertis relationibus & præfigurationibus formaturus essem; nam proculdubio perpauca erit earum rerum in mundo numerus, quibus tot differentes modi originis & nativitatis affecti sunt, quam huic Subjecto, tantum enim abest, ut contenti fuerint, quod alius Regno Vegetabili, alius Regno Animalis, & tertius Regno Minerali, idque rursus variis mutatis modis, adeoque omnibus tribus consuetis Naturæ Regni illud attribuerit, ut potius alij planè Regno Aëreo id adscripserint, imo sunt, qui his Regnis non contenti, adhuc plura fingunt, dicentes: Ambram gryseam ad nullum supra dictorum Regnorum pertinere, sed ad Regnum marinum; quanquam universum mare cum toto ipsius Suppellectili Animalium, Piscium, Conchyliorum, Plantarum, Lapidum, Aquarum, Salium, & quicquid in se continet, commodè ad tria ordinaria Naturæ Regna, puto Regnum Minerale, Vegetabile & Animale, ab-

que

que ulla contradictione vel dubia prolixitate dispeſci poteſt, adeoque & hæc ex Pelago prodeuntia ejuſmodi extenſionibus atque diſtinctionibus planè non egent.

Omnes hæc differentes, partim miræ, ſi non ridiculæ, opiniones in variis Scriptis conſignatæ reperiuntur, e. gr. in Cæſalpino, Monarde, Hernandez, Monconys, Eraſmo Franciſci, item, Chevalier, Wedelio, Pfeiffero, Metzgero, Oelven, & præcipuè in adeo operoſe collecta Hiſtoria Ambraè Juſti Fidi Klobij, ut & in multis aliis, quos hic adducere non modo nimis prolixum, ſed pauca etiam aut nullius utilitatis, adeoque tædioſum potius foret ; Interim, ut in ſine tanto certioſam concluſionem formare poſſimus, neceſſarium nihilominus duco, eos paucis, & quaſi ſummatim hic attingere, ubi tamen in aperte abſurdis non diu morabimur, in magis probabilibus verò & à permultis Viris receptis creditiſque opinionibus, etiam aliquatenus meam (ſi non palàm in oculum, ſaltem in animum facilè incurrentem) antithèſin, tandemque proprium meum aſſenſum, cui opinioni adhæream, referam : ubi ſimul mihi propoſui, hunc opinionum numerum, quid Ambra ſit, & unde proveniat, ſecundum ſic dicta diverſa Naturæ Regna coördinare, adeoque cum Supremo excelſoque, Regno ſcilicet aëreo ordiri, & ab hoc ſenſim ſenſimque humilia ad ſubterranea uſque petere ac me demittere.

Pro Regno Aëreo unus tantum (quantum ſciam) militavit, nomine Oelven, hic nempe Ambram *pro Meteoro* habuit, ſeu pro ejuſmodi re, quæ in aëre generetur, atque hanc, quamvis aperte falſam hypotheſin variis rationibus ſuffulcire anniſus eſt, quæ
vero

vero nihil nisi ventum & aërem spirant ;; Cumque hæc opinio vel à solo, interdum ad pondus centum librarum excurrente, pondere, à substantia & mixtione partium essentialium Ambræ gryseæ sufficienter labefactetur, hinc operæ pretium non erit, huic diutius immorari, sed eam verè simplicissimam habeo, præsertim, cum ipsa quoque jam Anno 1707 apertè refutata fuerit.

Post hæc permulti Regnum intrant Animale, ita tamen, ut Regnum Aëreum certo respectu non planè derelinquunt, hi nempe quærunt ac statuunt, Originem Ambræ gryseæ à Volatilibus seu in Aère volantibus creaturis provenire, quanquam hoc iterum cum notabili quadam differentia, quæ in duas eos dispescit classes : a) Quarum prima, Ambram gryseam esse *Fimum avium*, perhibet, ad quam opinionem exindè seducti sunt, quia in Ambra sæpius exigua avium rostra, vel parvæ unguæ, vel earum saltem particulæ reperiuntur ; Quinimo describunt ipsam avem, à qua Ambra proveniat, quod nempe magnitudine anserem æquet, pulcherrimas plumas atque maculas habeat, cujus nomen, linguâ Maldivicâ, Anacangrispasqui, & linguâ Madagascarica Aschibobuck audiat. Ferdinandus Lopez de Castagneda, * ut & alij statuunt, quod avis hæc varias fragrantibus herbas comedat, exindeque oriens preciosum stercus super rupes ac petras in & circa mare deponat, quod interdiu à sole digestum atque maceratum, noctu vero à luna depuratum, adeoque ab utroque luminari cœlesti in Ambram gryseam maturatum, præparatum & perfectum redditum, deinceps procellosâ tempestate à fluctibus maris ab-

* Rerum à Lusitanis in India Orientali gestar. Scriptor, Lib. IV. Cap. xxxv.

lutum in mare natans deferatur, tandemque 1.) vel ita, ut à rupibus ablutum est, ad littus appellatur & ad oras projiciatur, 2.) vel etiam à Cetis deglutitur, qui tamen illud, cum digerere non possint, ut plurimum brevi rursus evomant; (b.) Altera autem classis alarum opinionis, cui præprimis Denis *, Monconys †, Lemery ‡, Et Pomet **, Si non plurimi ex Gallica natione adhærent, Ambram gryseam provenire ait ab insecto quodam, & quidem ab apibus, esse scilicet *Favum Apium*, conglobata apiaria, & cereas cellulas: utrique in descriptione nominati ferè iisdem utuntur verbis, tribus tantum immutatis literis, ita ut quis pro vitio typographico ea habere posset, illi enim aiunt: est Fimus avium, hi vero: est Favus apium; Classis hæc in permultis imo plurimis circumstantiis cum priori, nempe in puncto elutionis à petris & rupibus, digestionis & coctionis solaris, &c. concordat, tantum quod hi apes, illi aves, hi excrementum cereum & melleum, illi stercoreum, utrique tamen Animalia alata specificent; ubi posteriores, pro confirmanda sua hypothesi, non quidem lunam, sed modò solem in auxilium vocant; Formale Opinionis illorum eo tendit: degere scilicet certum quoddam apium genus in illis locis, in quibus Ambra grysea ordinariò reperiri soleat: has apes exstruere alvearia sua super rupes ad & circa

* Rec. des Memoires & Conferences sur les Arts & les Sciences 1672. M. Aug. Pag. 222, & s. it. Mediseri Cosmograph. Tom. I. p. 101. it. Ejus descriptio Insulæ Madagascar Cap. vi. pag. 43. it. Odoardus Barbosa, it. Andr. Tevet & Franc. Belloforestus.

† Monconys in Itinerario suo Edit. Paris. en Suite de la II. Partie, p. 143. item Edit. Londinens. pag. 71.

‡ Traité Universel des Drogues simples, pag. 34:

** Historie generale des Drogues, Part. II. Lib. I. pag. 57.

maris littora (alij subtilius id proponunt, dicentes : Apes alvearia sua non supra sed infra rupes, scilicet in cavernis rupium exstruere) unde procellæ maris illa eluant, eodem modo ut præcedentem Fimum avium, quæ postea à continua fluctuum agitatione, ab accedente aqua falsa, & cooperante sole ita digerantur, attenuentur, torreantur & alterentur, ut tandem Ambra evadat, subque hac forma tum ad littus ejiciatur; hujus opinionis affectu eam adhuc stabilire nituntur per albam istam tenacem & viscosam substantiam, quæ plerumque ex Essentia Ambra se se præcipitare solet, quamque cereum quid esse perhibent.

Quod autem utraque opinio tam de Fimo Avium, quam Favo apium falsa sit, patet ex sequentibus circumstantiis, quæ hisce contradicunt : 1.) Sufficiens copia Ambra gryfæ reperitur iis in locis, in quibus nihil quicquam descriptarum avium & apium videre aut reperire licet, 2.) etiam ubi pauca vel nullæ rupes aut petra visuntur, 3.) vel ubi saltem præsentis petra & rupes antedicti stercoreis avium, vel apiariorum expertes sunt.

Quod autem in specie opinio *de Fimo avium* falsa & erronea sit, apparet porro ex sequentibus : 1.) Eæ avium partes, quæ interdum in Ambra gryfæ reperiuntur, non sunt rostra anserina aut pedes, sed leves tantum, atque perquam teneræ particulæ 2.) Nescirem ego, qua ratione rostra & ungulæ aliaque similia cæterarum etiam avium, in corpus vel stercus antedictarum, anseres magnitudine æquantium, avium, ut putant, ambriferacium, transire possent, 3.) Fragrantes herbæ comestæ nullatenus stercus fragrans reddunt, & hæc opinio tam absurda mihi videtur,

detur, quam historia illa de pabulo porcino, ubi Dominus porcorum jussit, horum pabulo Caryophyllos aromaticos & piper immisceri & porrigi, quia hac ratione non opus foret, ea aromata farciminibus addere, si porci macerentur, farciminaque exinde conficerentur 4.) Contrariatur experientiæ universali, quod Sol digestionem suam ejusmodi excrementis odorem conciliet fragrantem, è contrario movet potius ac promovet putrefactionem, mediante qua non odor fragrans Ambratus, sed semper nauseosus ingratus foetor producitur, præcipuè cum multa mollioraque excrementa conjuncta sint, prout sæpè grandes & viscosæ adhuc Ambræ massæ repertæ fuerunt; vel Sol etiam extrahit ac emovet fragrantem particulas, si ipsi minora & sicciora excrementa, uti multarum avium fimi sunt, occurrunt, quæ sæpius irradiat, ita ut ea tandem planè exsiccata, macræ terræ adinstar, apparere soleant 5.) hic avium fimus in mari à fluctibus, si non maxima ex parte solveretur, in minutias saltem divideretur & divelleretur, ut etiam radii solis ac lunæ quam diligentissime eum irradiaverint, quanquam 6.) Fluctus vix semper ad illud usque tempus expectaturi sint, donec fimus à sole & luna prius fatis coctus ac digestus fuerit, sed certè tam recentia excrementa seu fimum avium, quam putatitiè digestum, abluere possent, qui recens tanto magis in aqua se dissolvi atque dispergi pateretur, unde autem tum adeo notabiliter magna, interdum quadrans, dimidium, imo totum Centenarii pondus æquantia, adhuc uniformia & fatis solida Ambræ frustra oriri possent? Qua ratione tanta frustorum magnitudo & Ambra ipsa cum fimo, qui in aqua tam facillè se solvi vel saltem extrahi

patitur, convenire valet? 7.) Incolæ, Piscatores & Nautæ, capturæ Ambra operam dantes, nesciunt ejusmodi aves & excrementa, 8.) Si hæc conclusio sequeretur: Quia avium ossicula, rostella & ungulæ in Ambra grysea reperiuntur, ergo Ambra grysea quoque est fimus avium, tum hic interrogo primò: Quis unquam audivit, aves tota rostra, pedes & ungulas, vel ejusmodi noscibiles avium partes per alvum eijcere? deindè appono, si prior conclusio sequeretur, affirmare etiam possem, quod Ambra sit fimus Concharum, Sepiæ ac aliarum, dum itidem tam variæ Conchyliorum quam avium partes in Ambra reperiuntur, 9.) contradicit huic opinioni Substantia & naturalis mixtio, imo denique chymica analysi Ambrae gryseæ, dum nullibi vestigium excrementi inveniri potest; ut alias contradicentes circumstantias jam præteream.

Et sic etiam in antecessum opinio *de Favo Apium* ex variis ante adductis refutari potest, quod falsa sit: 1mo) enim ejusmodi Apes & Alvearia itidem, ut antea sub N° 7. de fimo avium adduxi, à pluribus hominibus in ista regione observata ac visa fuissent de quibus tamen nemo, nec in Asia, nec in America, quicquam notavit, adeoque solus is est noster Denis atque Monconys, quique gratuitum his assensum præbent, 2do) & posito, si aliquot centena millia Apiariorum seu alvearium supra & infra rupes vel alio quoque modo juxta mare essent, cum tamen pluvia ac procellosum mare apibus perquam infesta & noxia sint; posito quoque, quod totum mellificium, seu massæ illæ in mare provolvantur; quis vero crediderit, mel hoc in suis cellulis & capsulis tum semper permanfurum esse? vel simplicissimo enim rustico notum est, quod mel
in

in aqua solvatur, vel in aqua sensim deliquefcant, licet etiam immotum in aqua maceratum jaceat, quanto magis vero, si ejusmodi mellificia continuo moveantur, jaſtentur, eluantur, & indefinenter cum aqua coagitentur, uti procelloſum mare, notiſſimo modo, ſolet, unde hæ mellis cellulæ brevi tempore inevitabiliter vacuæ, & mellis expertes apparituræ eſſent, mel autem ipſum à maris aqua imberetur, 3to) Quod ſi autem teneræ illæ cellulæ melle ſuo privatæ fuerint, tum reſidua maſſa non adeo firma eſt, ut fluctibus maris ejusque perpetuo motui reſiſtere, ſed potius niſi planè divulſa & diſpulſa, ſaltem in multas particulas dilacerata, per conſequens ab hoc motu nullatenus ſolidior, firmior, compactior, multò minus conjunctim in magna uniformi maſſa, ſicut Ambra eſt, afferri poſſet, 4to) Si vero quis, nulla hujus habitatione, tamen inſiſteret, elutas has apium cellulas nihilominus fluctibus reſiſtere, quod etiam facilè in ipſius gratiam largiri poſſem, ſed tum quoque ſemper in eodem ſitu, vel in uno eodemque ſtatu & habitu ſe invicem continerent, conſequenter non adeo firmam, compactamque maſſam formare poſſent, ſed conſtanter ceram cellulofam, vel tabulas foraminatas repræſentarent: Ubi vero reperiuntur in Ambra ejuſmodi partes, quæ figuram excavatarum & ordine poſitarum apium cellularum ſiſtunt? Recordor equidem, quod Borellus *, Qui ratione originis Ambra huic quoque Sectæ addictus fuit, regerat, has mellis cellulas ſeu domicilia apium poſtea in mari rebus variis repleti, ſicque mellificium æquale ac firmum reddi, verum & hæc commentatio purè eſt commentitia,

* Petr. Borell. Obſervat. Med. Phyſ. Cent. IV. Obſerv. 66.

merè ficta, insufficientisque effugium; Nam primò cellulæ hæ cereæ tamen cera permanfuræ essent, certè in pelago nulla cera replerentur, & secundò nemo hominum adeo erit stupidus, ut sibi imaginaretur, cellulas istas casu fortuito in pelago cum Ambra grysea expleri; unde enim Ambra tum proveniret? cum tamen ab his ipsis apibus existere credatur, vel qualis alia materia illa esse posset, quæ ex mari, propriò instinctu semet separaret, in his cavitatibus sedem sibi figeret, & tum Ambra fieret? Si hoc ita eveniret (quod tamen impossibile est) tunc id ipsum etiam opinionem illorum rursus contradiceret, quippe quæ Originem Ambræ *tantum ab Apibus, & à nulla alia re*, deducere vult: existimarem proindè, si quoque cellulæ mellis in suis tabulis vel massis in mari circumnatarent, & revera cum alio quopiam implerentur (quod tamen planè nondum probatum est) materiam hanc implentem non unius sed variæ tam indolis quam substantiæ futuram esse, prout nempe hoc vel illud forte fortuna ibi nidularetur. Quam varium & multiforme id futurum, ibique se immixturum esset? An hæ omnes diversæ substantiæ sensim in veram Ambram gryseam converterentur? O miras imaginationes! Denique si etiam hæc casu irrepta peregrina revera Ambra fierent, tum (ut jam ante dixi) ea rursus non ab apibus provenirent, præterea celulæ quoque cereæ adhuc permanfuræ essent, ut cognosci & videri possint, 5°) Quod si alius objiceret, ceram à calore solis in unicam massam conglobari, huic respondeo: (a) ex experientia hoc non apparet, si apium cellulas soli expono, ipsasque in eo digero, vel ullo alio modo flecto, verso & tracto, (b) posito quoque, ceram hoc pacto conglobari, tum tamen cera, simulque

que aspectu uniformis esset ac permaneret, quæ singula tamen cum Ambra grysea, illius varietate, aspectu, & relatione non concordant, 6to) Cera accedente flamma candelæ in & per se nunquam flammam concipit ante sui liquefactionem, quod vero Ambra grysea facit, 7mo) Cera & mel specificum suum odorem continent atque retinent, qui cum odore Ambræ planè non convenit, 8vo) denique tota hæc classis vel per solam Chymiam rursus convinci potest, siquidem in examinatione Ambræ ne vestigium quidem alicujus melleæ vel cereæ Substantiæ inveniri aut demonstrari potuit, nec ipse D. Lemery * per albam illam & viscosam materiam, quæ in Essentia Ambræ præcipitatur, si modo accuratius eam examinabit, probare poterit, quod cera sit, prout ille existimavit, opinionemque suam cum ea maximoperè stabilire voluit. Dr. Kämpferus, † qui ipsemet in India fuit, aperte his hominibus contradicit, præcipuè, si crassam illam circumstantiam adjiciunt, Ambram fuisse repertam, in qua crudum mel adhuc exstiterit, ait enim, “ Fal-
“ luntur omnes recentiores Gallici Auctores, qui hac
“ in re Denisium sequantur”.

Nunc quidem & alteram opinionem, qua Ambra alio rursus modo *pro Animali producto* habetur, quoniam circa Regnum animale jam versor, adducere deberem, verum cum hæc ejusmodi creaturas concernat, quæ in mari vivunt, ac quidam horum separatim *Naturæ Regnum, nempe Marinum*, quanquam absque ulla necessitate, forment, & ipsemet antea dixerim, quod universas opiniones à plaga superiori, scilicet ab

* Loco citat. & in ejus Cursu Chymicæ.

† Engelb. Kämpferi *Amœnitat. exotic. pag. 632, 633, 634.*

ære inchoaturus, indeque gradatim profundius descensus sim, hinc omnia ea, quæ ad mare pertinent, adhuc paulatim reponam, ac prius in terram me demittam, illas opiniones, quæ Regnum Vegetabile concernunt, paucis examinaturus.

Sylvaticus * primum, Ambram gryseam *Gummi* esse, inquit; quæ opinio verò, absque ulla prolixitate, tantum ex mixtione & partibus constitutivis Ambræ, statim funditus evertitur, quia Ambra nequidem ut Gummi-resina, de qua saltem aliqua pars in aqua se solvi patitur, multò minus autem ut purum Gummi, quod totum in aqua solvi debet, sese monstrat: apertè potius contrarium in Ambra apparet, adeoque nihil Gummosi hinc subest.

Alij volunt, Ambram gryseam esse *Resinam* † vel *lacrymam balsamico-resinosam* certæ cujusdam (ut perhibent) sed adhucdum incognitæ Arboris, ex his arboribus, quippe quæ proximè ad mare, vel oras litoris crescerent, destillare & defluere illam resinam in mare, in quo circumagitata, aqua salina imbibita, simulque à Sole digesta, tandem in veram Ambram excoqueretur; Verum & hæc opinio perquam fabulosa apparet: 1mo) Arbores quam propinquissimè ad mare locatas esse oporteret, si emanans resina in illud destillare ac defluere deberet, 2do) hæ arbores valdè profundas radices agere necesse haberent, ne in tanta propinquitate ab alluentibus perpetim fluctibus convellantur, subfodiantur, aut planè subvertantur & proluantur, 3to) si singulæ guttulæ vel defluentes exiguæ massulæ in

* In Pandect.

† Alexand. Geraldinus in Itinerario suo ad Pontif. Leon. X. ex Libavio Lib. IV. Singular. C. II. in Scholiis, pag. 320. à D^{no} Boyle. V. Philosophical Transactions, N° 97. pag. 6113 & seq.

mare deciderent ac proluerentur, idque, quod decedit, statim ab aqua circumdaretur, tum conjunctio perquam difficilis, si non impossibilis redderetur, & penitus incredibile est, quod ejusmodi sensim sensimque in mare stillantes, statim madefactæ & prolutæ lacrymæ unquam ita sibi occurrere possint, ut in tantas moles, quæ, si non pondus Centenarii æquant, saltem in hujusmodi satis grandes firmasque massas, prout Ambra reperitur, propriô instinctû coalituræ, se seque formaturæ sint : putatitium aquæ salinæ auxilium, digestio & excoctio solaris in inquieto illo & semper frigido mari, sunt meræ nugæ, 4to) nec rursus de his arboribus quicquam cognitum est, neque nautis, neque Ambræ-piscatoribus, nec ullis aliis in regionibus istis, ubi Ambra reperitur, habitantibus vel peregrinantibus hominibus, quemadmodum etiam notissimus ille Georgius Eberhard Rumpffius * hanc opinionem jam satis superque refellit, 5to) denique contraria mixtio Ambræ cum oleis expressis, ut & cum pluribus aliis, contra hanc hypothesein, quod sit Vegetabilis Resina, apertè militat.

Averrhoes, † Ambram gryseam esse *Speciem Camphoræ*, ait, cum tamen ignoraverit, quid ipsa Camphora sit, prout quoque inter Camphoram & Ambram, ratione volatilitatis, solubilitatis, coloris, odoris, aliarumque proprietatum plurium, tanta intercedit differentia, quanta est inter diem & noctem, uti cuicumque hoc satis constat.

* Valentini Ost-Indische Sendschreiben sub N° XI. pag. 56.

† In Colliget. Cap. 56.

Alij e contra perhibent: Ambram provenire à *fructu quodam** quem Ceti lubenter deglutiant, & ex quo in corpore ipſorum perfectâ demum Ambra gryſea generetur, ſed hanc chimæram reſponſione indignam exiſtimo. Quod reſtat de putatio ejus ex Regno Vegetabili ortu pertinet ad mare, nec continet quippiam probabilis, ſed naturæ proprietatiquè Ambræ apertè contrariatur.

Ut autem & hæc plenè ad finem perducam, ſtatim potius reliquas, quæ quidem forent, opiniones *de quibusdam marinis*, nec non reſtantia *Vegetabilia* in medium producam: Julius Cæſar Scaliger & Serapius Ambram *pro ſpecie Fungi* † habuerunt, vel dixerunt, eam naſci in fundo maris adinſtar fungorum, qui tandem ſoluti alta peterent, & ad littora ejicerentur, ſed hæc opinio ſeiſpſam refutat, quia nullus in toto terrarum orbe reperitur fungus, qui non certam characteriſticam formam ſeu figuram poſideat, quæ tamen circumſtantia tam malè, quam mixtio fungorum, cum Ambra convenit.

Libavius † & Weckerus ** volunt, Ambra gryſeam eſſe *Spumam maris*, ſed hi, ne multas gravioreſ oppoſitioneſ adducamus, vel hæc ſolâ circumſtantiâ falſitatis arguuntur & convincuntur, quod in plurimiſ illiſ lociſ, in quibꝯ mare omnium vehementiſſime ſpumat, & bullas format, vel ubi ſpuma maris eſt copioſiſſima, nulla plane Ambra reperiatur, quæ tamen, ſi hypotheſiſ ipſorum vera eſſet, copioſiſſima ibi exiſtere deberet.

* Nic. Monard. de Simplicibus Medicam. Edit. Plantin. Antv. pag. 13.

† Juſti Fidi Klobij Ambræ Hiſtoriæ, pag. 18.

‡ Libr. IV. Singularium, Cap. I.

** Weckerus in ſpeciali Libr. Sect. II. p. 79. item, Sylvaticus in Pandect.

Hieronymus Cardanus *, Ambram *Sperma Ceti* esse perhibet, quantum vero Sperma Ceti ab Ambra grysea differat, unicuique sufficienter patet, unde etiam non opus erit, huic aperte falsæ hypothefi prolixis contrariis argumentis occurrere.

Eichstadius † & Fragoius † referunt, Ambram esse *jecur* cuiusdam piscis; verum cuique notum est, quod jecur suam capsulam seu parenchyma habeat, atque ex filamentis venarum & arteriarum consistat, quæ singula nullatenus in Ambra reperiuntur, ut taceam, quod hepar destillatum longe alia producta fundat, quam quæ ex Ambra per destillationem nanciscimur.

Plurimi, *Regno* sic dicto *Marino* adherentes, existimarunt, Ambram gryseam *ex piscibus* prodire, hæ tamen opiniones variò rursus modò sese diviserrunt, quæ vero primò in tres classes generales distribui poterunt, hæ autem postea in varios denuò minores ramulos seu subdivisiones dispecisci deberent, si ordine omnes adducere, considerare & dijudicare vellemus.

Ut verò parvam tantum hujus rei Ideam jam proponamus, aiunt 1mo) quidam, quod Ambra grysea planè in piscibus *generetur*, 2do) alij, & quidem rationi convenientius, dicunt, Pisces fluctivagam in Mari Ambram *deglutire*, 3^{tia}) denique classis qui sunt, nihil positivi definiunt, *neutro modo sese habent*, & tantum perhibent, Ambram gryseam in piscibus reperiri, interim non memorant, an ea in his piscibus generetur, vel an ab iis antea deglutiat? Ex tribus principalioribus hisce opinionibus postea permultæ subdivisiones ortæ sunt, tam ratione pis-

* De Subtilitat. pag. 284.

† In Libr. de Confect. Alkermes, Cap. XII.

‡ In Libr. de Medicam ex India in Europ. delatis Cap. de Ambaro, p. 89.

cium quam deglutitionis & generationis. (a Ad pisces quod attinet, quidam asunt: 1.) Ambram tantum in piscibus majoribus, alij autem, 2.) etiam in minoribus, 3.) quidam, eam in omnibus Cetus, (4.) alij contra, solum in certa specie Balænae reperiri, quanquam & hi rursus (5.) in denominatione hujus speciei differant; (b) Circa deglutitionem itidem differunt, alij etenim, 1.) Ambra ab omnibus piscibus cum aviditate deglutiri ferunt, alii autem 2.) de unica tantum specie id pradicant; 3.) quidam, pisces exindè mori, alii verò, 4.) nihil ipsis nocere affirmant; 5.) nonnulli aiunt, quod deglutita Ambra cito rursus evomatur, 6.) alij vero, quod per alvum deji iatur, 7.) adhuc alij, Ambram non tantum à piscibus, sed ab aliis etiam animalibus comedi & deglutiri contendunt. Et sic quoque (c) ratione generationis varia schismata vel diversæ opiniones sunt, tam (1.) Quomodo, quam etiam (2.) ubi generetur? porro (3.) an sit excrementum, vel (4.) recrementum? Et quæ ulterius occurrunt discrepantiæ.

Omnes has adeo differentes opiniones ex ordine lustrare non tantum nimis prolixum & supervacuum, sed parvi etiam, nulliusque usus esse existimo, unde solum principales earum promiscuè attingam, & sic magis magisque ad rem ipsam accedam.

Clarissimus Rumpffius *, cui alias equidem fides adhibetur, præcipuè cum etiam Gabriel Nakke, alijque plures, ea, quæ ipse dixit, confirmarunt, in literis suis ex Insula Amboina ad D. Ten Rhyne datis expresse ait: non tantum *maiores Cetus*, sed *minores etiam pisces*, item *aves & apros* (nonnulli quoque

* Loco citat. Valentini sub N° 8. pag. 50.

vulpes nominant) magna cum aviditate proportionata frustra Ambrae gryleæ deglutire, ubi illa capere aut reperire possint, quæ verò postea rursus evomerent, qua occasione hæc simul verba adducit: exinde ortum est, quod non solum in vulgo, sed & in tot autoribus tam variæ opinionones de Ambra disseminatæ sint, dum alius de Cetis, alius de porcis ambriiferis scribit aut loquitur, & uterque putat, eam in his animalibus generari, in quibus tamen *fortuito* tantum reperitur, quippe quæ ipsam antea deglutiverunt.

Ex iis, qui opinionem fovent, Ambram solummodo *in unico pisce* & certa Balanæ specie reperiri, sunt 1.) quidam, qui hunc pisces Azel * appellant, simul perhibentes, quod ille piscis Ambram gryseam avidissime *deglutiat*, exindè vero brevi post ipsi moriendum sit, quem tum piscatores cum industria pervestigarent, 2.) alij hunc pisces Mokos † vocant, unà referentes, quod tres vel quatuor orgyas longitudine exsuperet, in India Orientali degat, & circa Japoniam capiatur, 3.) alij, ex quibus est ille, diu in India Orientali moratus, D. Andreas Cleyer, pisces hunc vocant Cetum Ambrophagum, sive Ambram vorantem, idemque ejus delineationem olim ad D. quondam Mentzelium huc Berolinum transmisit, qui eam unâ cum Cleyeri relatione Academiae Naturæ curiosorum Cæsareæ communicavit, à qua hæc omnia Anno VII. Dec. II. suarum Observationum publici juris facta, sunt, 4.) adhuc alij dicunt, quod sit certum genus Cetorum ad Lamias pertinens †, rursus

* Gesnerus de Aquatil. & quidem de Cetis diversis Libr. IV. pag. 204.

† Kämpferi Amœnitat. exotic. Fascicul. III. pag. 635.

‡ Valentini Ost-Indische Sendschreiben, pag. 50.

alij (5. & inter hos, ille in America degens D^s Paul Dudley, existimant, Ambram gryseam tantum ac unicè ab ista Balænæ specie, vel ab illo Ceto provenire, qui Sperma Ceti suppeditat.

Multi, qui in opinionibus *neutram partem* eligunt, & quidem dicunt, quod Ambra in piscibus, sed non in certo quodam singulari pisce, verum communiter in omnibus belluis in genere reperitur, nec decidunt controversiam: an Ambra ab iis deglutitur, vel inibi generetur, in hoc tantum differunt, quod non *unum eundemque locum* Ambræ in pisce designent, nam (1mo alij eorum, & plurimi quidem aiunt, quod Balænæ eam contineant *in stomacho* (2do alij, *in intestinis*; unde ex his rursus quidam surrexerunt dicentes: (a) Balænam *evomere & per superiora eruere* Ambram, (b) alij vero, eam *per alvum, seu laxando* per inferiora ejicere contendunt; interim hæ opinioniones universæ *ad unum idemque redeunt*, & in fundamento tacitè concordant, Ambram gryseam scilicet in piscibus non generari, sed ab iis *potius deglutiri*. Siquidem 1.) hoc per se clare patet, sive quid per os, sive per alvum ejiciatur, necesse est *antea in ventriculo fuisse*, 2.) illud, *quod evomitur, certò è ventriculo prodit*, si ergo Ambra, quæ in ventriculo est, per vomitum non eliminatur, sed retinetur, tum facillè secundum viam naturalem ulterius per intestina, & tandem ex his planè exire potest, quæ omnia, sive in ventriculo, sive in intestinis reperitur, sive evomatur, seu per alvum ejiciatur, neminem in admirationem rapere queunt, nec realem differentiam, sed unam eandemque rem constituunt, 3.) Notum est, quod in ventriculo naturaliter nihil nisi *liquidi succi* sint, & illuc pertingere

pertingere valeant, è contra omne aliud, præcipuè *solida & substantiales compactæ materiæ* necessarium per os ingredi, & sic ulterius deglutiri debeant. Si igitur Ambra grysea revera in ventriculo vel intestinis Balænæ reperiatur, quomodo judiciosus homo sibi imaginari poterit, quod ibi à natura, vel in pisce illo generata fuerit? Nonne potius Naturæ magis conveniens est, hanc materiam nullatenus in Animali hoc generatam, sed utique primum extra hunc piscem exstitisse, ac postea tanquam esca quoddam deglutitam fuisse? prout etiam *quamplurimi* itidem fide digni Auctores, licet in hoc differant, quod alter, Ambram à balænis evomit, alter, per alvum ejici, tertius, in ventriculo reperiri, & quartus, eam in intestinis occurrere, dicat, in hac tamen circumstantia, tanquam in certa & indubia veritate *conveniunt*, Ambram gryseam à piscibus *deglutiri, nulloque modo in iis generari*.

Interim antedictæ circumstantiæ, quod 1.) quidam viderint, quomodo Cetus Ambram evomat, 2.) vel per alvum ejiciat, 3.) vel in mortuis, sive violenta, sive naturali morte peremtis Cetus, aut in horum stomacho vel intestinis quædam Ambra reperta fuerit, ad hanc tamen seductionem ansam rursus præbuerunt, quod multi crediderint, & adhuc credant, præcipuè Incolæ Insulæ Madagascar, item plurimi piscatores & nautæ, Ambram gryseam nihil aliud esse, quam *Excrementum Belluæ*. Japonenses eam Ambram, quam in piscibus reperiunt, vel quæ à piscibus rursus ejecta est, in sua lingua vocant Kufura no fuu, quod stercus Balænarum denotare dicitur*.

* Kæmpfer. Loco citat. pag. 635.

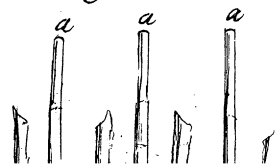
D. Joh. Matth. Faber ait : si Cetus deglutitam Ambram sive vomendo sive laxando rursus ejiciat, tum equidem tolerari posset, si illam vulgus *Excrementum sive stercus Balæne* appellaret, sed hoc totam rem plane nondum affirmare aut decidere, nec judiciosos viros exindè credituros esse, quod Ambra, quatenus vera, & pro ea accepta, propterea verè Excrementum vel stercus Balæne sit. Liceat mihi adducere hujus rei exemplum : Mercurius currens, vel globuli Reguli Antimonij, qui aliàs etiam Pilulæ perpetuæ vocantur, per os assumuntur, vicissimque ejiciuntur, tum alius ea iterum per os assumit, & sic Pilulæ benè ablata, ac Mercurius currens, decem, viginti, pluribusque hominibus propinari possunt, ex his alius illa mox rursus ejicit, alius autem diutius secum retinet, quinimo tertius forè ea non planè rejicit, sed cum iis moritur, id quod, ab ingestione Mercurij in passione iliaca sic evenisse ipse vidi, si autem Mercurius vel globuli regulini tandem ab homine vivo denuò ejicerentur, vel in corpore hominis demortui reperirentur, & omne adhuc verus Mercurius vivus, vel Regulus Antimonij esset, quis hominum ideo has res postea *animale quippiam* vocaret, aut pro *animali materia* haberet, quoniam scilicet in corpore humano fuerint? vel quis sana mente præditus hunc Mercurium vivum, aut Regulum Antimonij pro stercore humano aestimaret, vel ejusmodi metallica Subjecta Excrementum humanum appelleret, eam ob causam, quia homo illa per alvum rejecit? ipse profectò mulierculæ eum deriderent, licet assereret, quod hæ materia vel à centum hominibus successivè deglutita, semperque rursus egesta, aut etiam per longum satis tempus in corpore humano

retentæ

Fig. I.

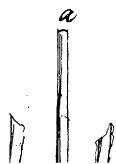
Fig II

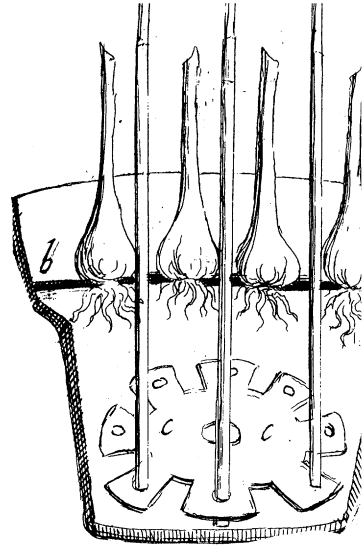
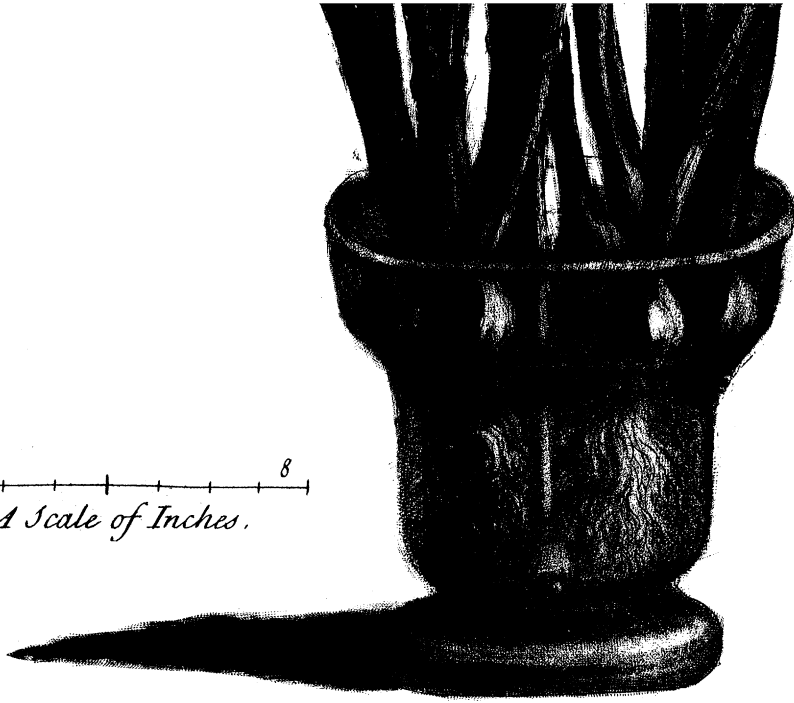

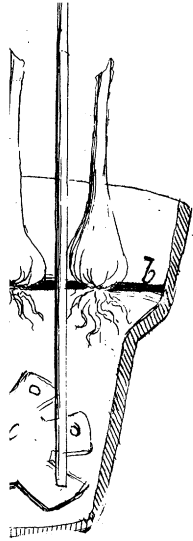
,

T

1 8
A Scale of Inches.

retentæ fuerint Mercurius currens & Regulus Antimonii crudus, quamdiu in metallica sua forma vicissim in conspectum veniunt, propterea nec sunt, nec fiunt animale quicquam, etiamsi à mille animalibus deglutiti, ac per aliquot annos retenti fuissent.

Eadem quoque est ratio circa deglutionem & insequentem egestionem Ambræ gryfæ: hæc equidem non est ejusmodi metallica materia, qualem Antimonii regulum vel Mercurium vivum videmus, revera tamen est minerale, & nullatenus animale concretum, prout postea suo loco audiemus, hac vice sequentia tantum adjiciam: Ambra ad minimum, peregrinum, ac in mari natans corpus est, quod pisces cum tanta aviditate, & tanquam delicatum ferculum, fortè ut homines fungos esculentos, tubera terræ escalia, aliaque fungorum genera, deglutiant, sed itidem indigestum rursus ejiciunt. Quod Ambra piscibus peregrinum quiddam, & aseptus cibus sit, patet *ex plerisque relationibus*, indeque prodeuntibus Scriptis; non equidem prolixè antedictum piscem Azel in fidem adducam, de quo expresse scribunt, quod Ambram lubentissime deglutiat, abinde vero brevi post *moriatur*, sed ad id tantum animum advertam, quod plerique referant, pisces deglutitam Ambram rursus *evomere, vel per alvum rejicere*, & indubiæ veritatis est, quod *perquam rarò* Ambra quædam in piscibus ipsis, adhuc in ventriculo vel intestinis commorans, reperiatur. Monardes alicubi, “ verissimum est, inquit, meo tempore in regione “ Insularum Canariensium, quas Insulas fortunatas “ appellant, in Balæna quadam, vel potius *in ejus “ intestinis*, centum libras Ambræ repertas fuisse: Pergit autem dicens; “ Ab illo tempore *perma- “ gnus* balænarum minorum ac majorum *numerus* “ necatus est, sed N. B. in nulla earum quicquam hu-

“ jus Ambrae repertum fuit *”. His addo, quod in multis balænarum centuriis nulla Ambra reperta sit, nec reperietur, & quod ea, quæ interdum inibi reperitur, aut brevi antea deglutita, aut casu fortuito ibi retenta fuerit, adeoque vel propter molem compactiorem, vel aliud quoddam impedimentum, si non propter morbum, per intestina transire, sicque exitum suum capere nequiverit.

Manet itaque indubitanter firmum & certum, quod Ambra grysea à variis piscibus, præprimis autem à balænis 1.) deglutiat, 2.) postea vel evomatur, 3.) vel per alvum excernatur, 4.) vel quoque interdum in iis retineatur, & post mortem aut in eorum ventriculo, aut intestinis reperitur, prout hæ circumstantiæ non modo ab uno vel duobus, sed à permultis etiam fide dignis personis, ex parte quoque jam à longinquo tempore unanimiter relatæ & confirmatæ sunt; sed ex his plane non concludendum est, ac si Ambra grysea in ventriculo & intestinis horum piscium generetur, vel eam ob causam, quia per aliquot tempus in corpore horum animalium fuit, jam animale quippiam facta, vel idcirco Regno animali jam accensenda sit.

Ultima opinio, quæ huc referri potest, & quæ multos quoque sui Fautores habuit & adhuc habet, imo per duas, ex America ad Regiam Societatem ante paucos annos, transmissas Relationes imprimis excitata, & tanquam nova, certa, veraque detectio orbi notificata est, in eo consistit, quod Ambra grysea pro *Recremento Animalis*, & quidem pro *Recremento Ceti* reputetur, seu pro materia, quæ in Ceto ut singulare aliquid generetur, cujus rei analogissimum adducunt, sicut Castoreum in Castore, Moschus in animali moschifero, Zibethum in cato zibethino, seu Hyæna odorifera, vel Bezoar in capris illud ferentibus, &c.

Continuabitur hæc Dissertatio in N° seq.

* Fabr. Lyncei Exposit. in Anton. Rech. Edit. Roman. pag. 572.

Fig. I.

Fig II

4 8
A Scale of Inches.